

[Indenrigsministeren]

ler og udsalg af forskellig art, og vi har et ganske fornuftigt høringssystem; kommunalbestyrelser, amtsråd, apoteker og andre bliver hørt. Der er egentlig et veludbygget høringssystem, og jeg har altså lidt vanskeligt ved at forestille mig, at det skulle være nødvendigt med et egentligt plansystem svarende til det, man har, når det drejer sig om de sociale udbygningsplaner eller hospitalsvæsenets udbygningsplaner eller generalplaner. Jeg har lidt svært ved at tro, at det skulle være nødvendigt.

Tanken har været nævnt, den har været vurderet meget nøje, og jeg er for mit vedkommende endt med, at det kan vi formentlig være foruden. Men jeg vil gerne diskutere det, hvis udvalget mener, at det er en tanke, der skal tages op. Jeg tror altså ikke, det er nødvendigt.

Sådan kunne jeg gå videre med mere principielle og generelle bemærkninger, men jeg tror, jeg vil standse her. Jeg vil endnu en gang erkende – men det er i og for sig ikke en erkendelse, der er udtryk for, at jeg mener, vi har forsømt noget i indenrigsministeriet i forbindelse med udarbejdelse af lovforslaget – at det er kompliceret, og at det er nødvendigt på nogle punkter med en præcisering af, hvad der gemmer sig bag ved de paragraffer, der står. Føler medlemmerne ikke, at de forklarende bemærkninger, der ledsager lovforslaget, er tilstrækkeligt præcise og i tilstrækkelig grad afklarar den uklarhed, der er i selve teksten i lovforslaget, så er det jo et af formålene med en udvalgsbehandling at præcisere, hvor kompetencerne rækker, og hvad der egentlig er hensigten med det.

Da jeg ikke har ondt i sinde over for apotekervæsenet eller én eneste ansat i apotekervæsenet, men tværtimod meget gerne ser det videre udbygget og især meget gerne ser, at befolkningens betjening med billig medicin er i orden alle vegne i landet, ser jeg med fortrøstning frem til det udvalgsarbejde, der forestår.

(Kort bemærkning).

Lawaetz (FP):

Jeg vil kun berøre et enkelt punkt, som indenrigsministeren var inde på, og som nok giver anledning til stor debat. Det drejer sig om produktionen på de private apoteker. Jeg mener, det er noget helt særpræget for Dan-

mark. Hvis jeg husker rigtigt, er det noget med 40 pct. af det samlede medicinforbrug, som apotekerne laver. Man kan sådan set undre sig over, at man gennem årene har bevist, at man overhovedet kunne konkurrere med alle medicinalfabrikkerne. Noget af det, der kommer til at spille ind, som må med ind i overvejelserne og undersøgelserne, er: hvor meget udenlandsk medicin holder den produktion, der ligger dér, ude? Her tænker jeg på, at vi i forvejen har et kraftigt valutaforbrug på import af medicin. Det må være meget væsentligt, at man går i dybden med det. Indenrigsministeren var tilsyneladende indforstået med at frede den produktion.

Det næste, der kom ind i debatten, som jeg hørte, var naturligvis, at man er bange for, at noget af produktionen skal gå over på hospitalsapotekerne og derved gå fra apoteksvæsenet. Men jeg vil godt bede om, at man dykker ned i det spørgsmål, hvad vi eventuelt sparer af valuta ved at have denne for Danmark særprægede produktion.

Erenbjerg (S):

Flere af ordførerne har været inde på, at det er en meget kompliceret lovgivning, og indenrigsministeren har erkendt, at det er en kompliceret lovgivning. Hvis en del af ordførerne havde brugt tiden til at læse i stedet for til at tælle – dog uden at nå til det samme resultat – ville det måske have virket fremmende for forståelsen af lovforslaget.

Hr. Svend Erik Hovmand ser spøgelse, hvor der ikke er nogen spøgelse. Han ser, at det er et forslag, der vil fremme en centralisering og en stigende socialisering. Jeg ved ikke, hvor han finder belæg for disse udtalelser i det foreliggende lovforslag.

Der er jo ingen, der kan anfægte, at med de ikke ubetydelige midler, som det offentlige hvert år tilfører apotekervæsenet, den farmaceutiske fremstilling, må samfundet, som det har på andre områder inden for sundhedssektoren, have en helt afgørende indflydelse på, hvad der sker i denne sektor.

Bemærkelsesværdigt var det også, at den royalistiske ordfører for fremskridtspartiet kaldte lovforslaget for diffust, hvorimod hr. Svend Erik Hovmand kaldte det for restriktivt og bureaukratisk. Man er enige om at være mod lovforslaget, men de argumenter,